

omma loma eest hoolt taimeks, ja kõhhe abbi
otseks, kui ta tüneb temmal wigga olle-
wad. Sepärrast tahhan ma praegu püsut
sest teile teada anda, kuidas hobbose tömme
eest wõib hoida, ja mis nou siis tulleb pid-
dada, kui hobbone haigeks jääb. Ei ma
tahha muud abbi nimmetada, kui nisuggust,
mis iggaüks tallo mees hõlpsaste ja ilma su-
re kullota joutab sada. Kui se siis ka igga-
ford ei aita, siis se mitto ford heaks tulleb,
ja ellades kahjo ei te. Wõtke sepärrast seda
õppetust hea melega wasto.

Reigeennamiste on tarwis, et hobboseid
hästi sawad üllespetud ja södetud. Se olli tun-
namullo selgeste nähha, et se tõbbi ei hakkand
rammus hobbosepeäle ni usinaste, kui lahja ja
rammoto hobbose külge, ja kui ta ehk kül-
hakkas, siis ommeti se rammus hobbone
joudis wastopanna ia sai mittoford terweks.
Sumbund ja leppastand heino ei süüni ella-
des

des hobboseid anda. Murretssego iggaüks, ni
paljo kui ta joutab, omma lomale head sünd-
sawa toit, ja ärgo olgo ilma asjata ahne
wilja toidoga. Hea selge kaer on hobbose
keige sündsam toit ja parrem kui jahhojoma-
aeg. Ka kandko iggaüks hoolt et hobboseid
iggapäärw rohkesti ja õigel aial sawad jo-
detud, ning andko head puhkast wet neil ju-
hallikast, ehk jöest, ehk heast kaerust. Mud-
dane soo-wessi, ehk seisnud sumbund hai-
soga wessi, ei kolba mitte. Selle läbbi ep
se tõbbi hakkab ja saab woinust, kui pal-
lawa poudse aial hobboseid jannus seisw. d,
ja ehk kussagil wet ei leia, ehk hädda pärs-
rast muddast wet pearwad joma. Ka on se
hea, kui kuitwa kõrge rohho - ma peäl hob-
boseid karjas käiwad, ja mitte maddala raba-
ba ehk so - ma peäl. Reisis parkus, kus mad-
dal karja - ma, so ja paks mets liggi olli,
seäl olli ka hobbose tõbbi raskem, ja surri